

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1937 ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1937
ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Μεγαλειότατε,

Τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς Ἀκαδημίας πρὸ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς γονίμου ἐθνικῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἄλλης ἐργασίας τοῦ καθιδρύματος ἔχει νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὴν καθιερωμένην εὐλαβῆ πένθιμον σελίδα τὰ ὀνόματα δύο ἐπιφανῶν συναδέλφων, τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἀπέκοψε τὴν τιμῶσαν τὴν πατρίδα ἡμῶν δρᾶσιν καὶ κατέταξεν αὐτοὺς εἰς τὴν φωτεινὴν ἱστορίαν τὴν μέλλουσαν νὰ καταυγάσῃ τὸν δρόμον τοῦ ἔθνους.

Ὁ Γεράσιμος Φωκᾶς (8 Ἰανουαρίου 1937) τηρήσας ὑψηλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένη, ἐξηκολούθησε τὴν ἐξαιρετον ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν καὶ ἐν τῇ πατρίδι, ὅπου μετακληθεὶς ἐδίδαξε τὴν χειρουργικὴν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἤσκησε φιλανθρωπῶς τὸ ἐπάγγελμα τῆς σωτηρίας τῶν πασχόντων, ὅπως ἐμπρέπει εἰς ὑπερτέρας διανοίας καὶ εὐγενεῖς ψυχάς.

Ὁ Παῦλος Νιρβάνας, ὁ Πανελλήνιος λογοτέχνης καὶ ἄξιος εκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς χάριτος, ἀπῆλθε φέρων τὸν στέφανον τῆς ἐθνικῆς ἀναγνωρίσεως (29 Νοεμβρίου 1937) διὰ τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς του ὑπὲρ μιᾶς ὥραίας ψυχῆς καὶ ἐνὸς πραγματικοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀξίου τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς παραδόσεως.

Θετικὸς ψυχολόγος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς στηριζόμενος ἐπὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν θετικῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης ἔπνεε καθ' ἐκάστην ὡς ζωογόνος αὔρα, φέρουσα τὴν δρόσον εἰς τὴν καταπεπονημένην ζωὴν τῆς κοινωνίας τῶν

μεγάλων πόλεων καὶ ψυχαγωγούσα καὶ διδάσκουσα μετ' ἐπιχαρίτου ἀφελείας καὶ λεπτότητος καὶ ἀγαθότητος διδασκαλίαν μεστήν βαθείας κοινωνικῆς παρατηρήσεως καὶ βιοτικῆς φιλοσοφίας, ἀποτέλεσμα ἐξαιρέτου ἰδιοφυΐας ἐν τῇ σκέψει καὶ ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ λόγου, οἷα δὲν κατασκευάζεται οὐδὲ ἀντιγράφεται, ἀλλ' ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον ὡς δῶρον τῆς φύσεως.

Ἐκ τῶν ξένων αὐτῆς Ἑταίρων ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία τὸν κορυφαῖον Ἕγγλον φυσιοδίφην Λόρδον Rutherford, τοῦ ὁποίου αἱ ρηξικέλευθοι περὶ τὰ ἄτομα ἔρευναι συνέδεσαν τὸ μέγα αὐτοῦ ὄνομα πρὸς σπουδαιότητας κατευθύνσεις ἐν τῇ φυσικῇ.

Παρὰ τοὺς ἄνδρας τούτους ἡ Ἀκαδημία ἀπώλεσε καὶ τὸν Βιβλιοθηκᾶριον καὶ Ἐπιμελητὴν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῆς Βιβλιοθήκης Ἰωάννην Συκουτρήν, τοῦ ὁποίου ὁ πρόωρος καὶ ἀπροσδόκητος θάνατος διέκοψεν ἀποτόμως γόνιμον φιλολογικὴν ἐργασίαν εὐρέως γνωστὴν καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Παρὰ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἐργασίας ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ προσετέθη καὶ ἡ ἐν Γερμανίᾳ δημοσιευθεῖσα κριτικὴ ἔκδοσις τοῦ Δημοσθένους, ἣτις ἀποτελεῖ τιμητικώτατον τίτλον τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης.

Τὸ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς Ὁθωνος Σταθάτου, τὸ ὁποῖον μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συζύγου αὐτῆς εἶχεν ἤδη ἐν ζωῇ καταστῆ στόχος Πανελληνίου προσοχῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, ἐπαγίωθη ἐν λαμπρᾷ θέσει τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἱστορίας διὰ τῆς διαθήκης τῆς ἐξαιρέτου Ἑλληνίδος. Ἡ ἀειμνηστος Ἀθηνᾶ Σταθάτου συνεχίζουσα τὰς πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν δωρεὰς αὐτῆς, κατέλιπεν εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦτο τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἵνα ἐκ τῶν τόκων τούτου βραβεύηται κατ' ἔτος καλὸν καὶ χρήσιμον σύγγραμμα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ κληροδότημα τοῦτο τῆς Ἀθηνᾶς Σταθάτου, ὅπως καὶ τοσαῦτα ἄλλα, προσθέτει ἓνα ἀκόμη στέφανον δάφνης εἰς τὴν δρᾶσιν γυναικός, ἡ ὁποία μετὰ θαυμαστῆς ἰσορροπίας σκέψεως δὲν ἀπέβλεψε μόνον πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν πασχόντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τελειώσιν τῶν ὑγιῶν. Τὰ ὀνόματα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ὁθωνος Σταθάτου συνδεθέντα στενώτατα πρὸς τὴν πνευματικὴν καθ' ὄλου ἀνάπτυξιν τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ πρὸς μέγα μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτῆς μέλλοντος, θὰ παραμένωσι πάντοτε ὡς φωτεινοὶ ὁδηγοὶ τῶν δυναμένων νὰ προέρχωνται εἰς παρόμοια ἔθνικα εὐεργετήματα.

Ἡ Ἀκαδημία θὰ διατηρήσῃ μετὰ βαθείας εὐλαβείας ἄσβεστον τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὑπερόχου γυναικός.

Εύλαβως μνημονεύει ένταύθα ή 'Ακαδημία και τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν Βόλῳ ἀποθανόντος ἱατροῦ Κωνσταντίνου Κασιοπούλου, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ κατέλιπεν εἰς τὴν 'Ακαδημίαν ἑκατὸν ὀμολογίας τοῦ δανείου ἀνταλλαξιμῶν, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν βραβεύωνται οἱ προάγοντες τὴν δενδροκομίαν κατὰ τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ ὀριζόμενα.

Τιμῶμεν και γεραίρομεν τὴν μνήμην τοῦ Κωνσταντίνου Κασιοπούλου, ὅστις ἐσκέφθη νὰ συνεχίσῃ και μετὰ θάνατον τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ διὰ τοιαύτης πατριωτικῶτάτης πράξεως.

Τὴν εὐγενῆ αὐτῆς παράδοσιν συνεχίζουσα και ή 'Αγροτική Τράπεζα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς 'Ακαδημίας ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἴδρυσιν διαφόρων γεωργικῶν βραβείων.

'Απευθύνοντες πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς 'Αγροτικῆς Τραπεζῆς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς 'Ακαδημίας, ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐξάρωμεν ζωηρῶς τὴν πρᾶξιν τῆς Τραπεζῆς, δι' ἧς ἐνισχύονται σημαντικῶς αἱ προσπάθειαι τῆς 'Ακαδημίας ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ κεφαλῶ τῆς γεωργίας καθ' ὄλου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ή 'Ακαδημία συντρέχει διὰ διακεκριμένων αὐτῆς συνεργατῶν.

Παρὰ τὰς χρηματικὰς ταύτας δωρεὰς ή 'Ακαδημία εὐγνωμόνως ἐδέχθη παρὰ τοῦ φιλογενοῦς κ. Μιλτιάδου 'Αν. Σταμούλη και μίαν φιλολογικὴν δωρεάν, ἀποτελουμένην ἐξ 6.500 δελτίων ἀναγραφόντων κατὰ τὰς πηγὰς Βυζαντινὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα, συγκεντρωθέντα μεθ' ὑπομονῆς και ἐπιμελείας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς αὐτοῦ 'Αναστασίου Κ. Π. Σταμούλη, τοῦ γνωστοῦ μεγάλου δωρητοῦ τοῦ Νομισματικοῦ και τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ Μουσείου τῶν 'Αθηνῶν. Τὰ δελτία ταῦτα κατατιθέμενα εἰς τὸ παρὰ τῇ 'Ακαδημίᾳ Μεσαιωνικὸν 'Αρχεῖον θέλουσι χρησιμεύσει ὡς πολῦτιμος ἀφετηρία πρὸς συγκρότησιν Βυζαντινῆς προσωπογραφίας και μελέτην τῶν ἐπωνύμων τούτων ἀπὸ τε γλωσσικῆς και ἱστορικῆς ἀπόψεως, ἐξαιρετικῆς ἐπιστημονικῆς και ἔθνικῆς σημασίας.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς 'Ακαδημίας, τὸ συντελεσθὲν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1937, εὐρίσκεται κατατεθειμένον εἰς τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς ἤτοι εἰς τὰ Πρακτικὰ και τὰς Πραγματείας ὡς και εἰς τὰς ἄλλας αὐτῆς ἐκδόσεις.

Τῶν Πρακτικῶν συμπληροῦται μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ τόμος τοῦ ἔτους 1937, τῶν δὲ Πραγματειῶν ἐξεδόθησαν δύο τοῦ 6ου τόμου ἤτοι μία

τοῦ κ. Ἰω. Πολίτου «Contribution à l'étude de la flore marine des Cyclades» καὶ μία τοῦ κ. Φιλ. Γεωργιάδου «Τὸ ἐκ συγγενείας αἵματος ἐβδόμου βαθμοῦ κώλυμα γάμου καὶ ἡ πρόσταξις τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰσαακίου Β' τοῦ Ἀγγέλου τοῦ ἔτους 1186». Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται ἡ τρίτη πραγματεία τοῦ 6ου τόμου τοῦ κ. Ι. Καμινοπέτρου «Δύο νέαι μορφαὶ τῆς ἐρυθροβλαστικῆς ἀναιμίας, ἰδιοπαθοῦς τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου» καὶ ἡ πρώτη τοῦ 7ου τόμου τοῦ κ. Στ. Λυκούδη «Προαριστίδεις πλοῦς».

Τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐπερατώθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου ἡμιτόμου τοῦ δευτέρου τόμου, περιέχοντος τὴν ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Βενετίας συνέχειαν Κρητικῶν ἐγγράφων κατ' ἔκδοσιν τοῦ κ. Σπυρίδωνος Θεοτόκη.

Τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου τόμου προέβη μέχρι τοῦ 55ου τυπογραφικοῦ φύλλου.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ θέλει ἐκδοθῆ ἔντὸς τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἀρχομένου νέου ἔτους ἡ Ποιητικὴ τοῦ Ἀριστοτέλους, θέλει δὲ ἀρχίσει ἡ ἐκτύπωσις νέων τόμων.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐν ὄλῳ ἐβδομήκοντα ἑννέα, ἐκ τῶν ὁποίων εἴκοσι μὲν προέρχονται ἐξ ἡμετέρων ἀκαδημαϊκῶν καὶ προσέδρων μελῶν, ἕξ ἐγένοντο ὑπὸ ξένων ἐταίρων, πενήκοντα τρεῖς δὲ ἀνήκουσιν εἰς μὴ μέλη τῆς Ἀκαδημίας. Ἐκ τούτων ἐβδομήκοντα πέντε ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ Πρακτικά, τέσσαρες δὲ ἐκτενέστεραι εἰς τὰς Πραγματείας.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1937 ἐπλουτίσθη διὰ 597 τόμων. Πλήρης σειρὰ τῶν Τεχνικῶν Χρονικῶν ἐκ δέκα τόμων ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ συναδέφου κ. Ἀλεξάνδρου Χ. Βουρνάζου, πρὸς ὃν καὶ ἐντεῦθεν ἐκφράζονται αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἀκαδημίας.

Εἰς πλείονα διεθνή ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ ἑορτὰς προσκληθεῖσα ἡ Ἀκαδημία ἠδυνήθη νὰ μετάσχη μόνον τῶν ἑορτῶν τῆς 250ετηρίδος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Φυσιολογῶν τῆς Χάλλης, τῆς τριακοσιοετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοτίγγης καὶ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ διαβαλκανικοῦ συνεδρίου τῶν μαθηματικῶν, τῶν ἐν Φλωρεντίᾳ ἑορτῶν ἐπὶ τῇ ἑξακοσιοστῇ ἐπετηρίδι τοῦ θανάτου τοῦ Giotto ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης αὐτοῦ ἑκατονταετίας ἑορτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ὃ καὶ ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κατὰ τὴν Παναγυρικὴν συνεδρίαν τῆς ἑκατονταετηρίδος τὸ ἀπονεμηθὲν Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ ἔργον τῶν προσηρητημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἔτος 1937 τὸ ἀκόλουθον:

Α'. Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης, προσετέθησαν δὲ εἴκοσι καὶ ἓν τυπογραφικὰ φύλλα, ὥστε ἐν συνόλῳ ὑπάρχουσι σήμερον ἐκτετυπωμένα πενήκοντα πέντε τυπογραφικὰ φύλλα τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ σημαντικοῦ τούτου δημοσιεύματος τῆς Ἀκαδημίας.

Τῆς ἐργασίας τῆς τελικῆς διατυπώσεως τῆς ὕλης καὶ τῆς κοπιώδους διορθώσεως τῶν δοκιμῶν μετέσχεν ἅπαν τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου.

Παρὰ τὸ ἔργον τοῦτο προήχθη κατὰ πολὺ καὶ ἡ ἀποδελτίωσις νέων ἐντύπων καὶ χειρογράφων, ἐντύπων μὲν τριάκοντα ἑννέα, χειρογράφων δὲ ἕνδεκα.

Ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαὶ πρὸς συναγωγὴν γλωσσικῆς ὕλης ἐγένοντο τρεῖς εἰς Θάσον, Σίφνον καὶ Πυλίαν.

Ἡ ταξινόμησις τῶν νέων προσθηκῶν εἰς τὸ Ἀρχεῖον προέβη μέχρι τοῦ Μ, ἡ δὲ συγχώνευσις τῶν δύο πρότερον ὑπαρχόντων Ἀρχείων εἰς ἓν ἔφθασε μέχρι μέρους τοῦ Κ.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ηὔξηθη διὰ δέκα τεσσάρων χειρογράφων τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας καὶ δύο τοῦ Λεξικοῦ, πρὸς δὲ τούτοις δι' ἕνδεκα ἐντύπων δημοσιευμάτων προερχομένων ἐκ δωρεῶν ἢ ἐξ ἀγορᾶς.

Ὅσοι γινώσκουσι τὴν κοπιώδη καὶ λεπτολόγον φύσιν τῆς λεξικογραφικῆς ἐργασίας δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι κατ' ἀξίαν τὴν ἐν τῷ Ἀρχείῳ τούτῳ παρεχομένην ὑπηρεσίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὑπέβαλεν ἀκριβῆ ἔκθεσιν ὁ Διευθυντὴς κ. Παπαδόπουλος.

Β'. Τὸ δεύτερον ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον τῆς Ἀκαδημίας τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον, ἐνισχύθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τῆς ἀποσπάσεως τριῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν συμφώνως πρὸς ὠφελιμώτατον νεαρὸν νόμον. Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη ἐμειώθη διὰ τῆς ἀποσπάσεως ἑνὸς μονίμου ὑπαλλήλου τοῦ Ἀρχείου εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ διὰ τῆς λήξεως τῆς ἀποσπάσεως ἑνὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν μεταβάντος εἰς Ἑσπερίαν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ. Παρὰ ταῦτα τὸ ὑπόλοιπον σχετικῶς ηὔξημένον προσωπικὸν ἠδυνήθη νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν πλουτισμὸν τοῦ Ἀρχείου δι' ἀπο-

δελτιώσεως άνεκδότων γλωσσικῶν καὶ λαογραφικῶν συλλογῶν καὶ διὰ περισυλλογῆς νέας ὕλης.

Ἡ συλλογὴ τῶν χειρογράφων τοῦ Ἀρχείου ηὔξηθη δι' ἑκατὸν τριάκοντα χειρογράφων ἤτοι κατὰ τὸ 1937 εἰσῆλθον εἰς ἀριθμὸν εἰς τὸ Ἀρχεῖον ὄσα καθ' ὄλην τὴν παρελθοῦσαν ἔνεαετίαν. Ἐκ τούτων ἑβδομήκοντα δύο ἐκ σελ. 2.356 προέρχονται ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Πολίτου καὶ ἐδωρήθησαν εἰς τὸ Ἀρχεῖον ὑπὸ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἕνδεκα ἐκ σελ. 904 ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῆς κυρίας Hedwig Lüdeke, ὀκτώ ἐκ σελ. 848 ὑπὸ τοῦ κ. Β. Φάβη καὶ ἄλλα μικρότερα ὑπὸ διαφόρων ἄλλων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει εὐχαριστίας διὰ τὴν πολῦτιμον ταύτην ἐνίσχυσιν, ἀνερχομένην ἐν συνόλῳ εἰς 12.542 σελίδας.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ ἀποκειμένης ὕλης ἀπεδελτιώθησαν καὶ ἐταξινομήθησαν εἴκοσι τέσσαρα χειρόγραφα. Ὡσαύτως ἀπεδελτιώθησαν καὶ κατετάχθησαν ἔσματα ἐξ ἑπτὰ ἐντύπων βιβλίων.

Συνολικὸν πόρισμα τῆς ἐργασίας ταύτης ἦσαν 1.340 ἔσματα, 1741 δίστιχα, 132 ἐπῳδαί, 217 αἰνίγματα, 40 παραμῦθια, 2.523 παροιμία, 2.255 τοπωνύμια, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλουσία ὕλη ἀναγομένη εἰς τὸ λαϊκὸν δίκαιον, τὴν λατρείαν, τὸν βίον καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, τὸν γάμον, τὸ παιδίον καὶ τὰς παιδιάς.

Πρὸς συλλογὴν νέας λαογραφικῆς ὕλης ἐγένοντο κατὰ τὸ 1937 τέσσαρες ἀποστολαὶ εἰς Καστορίαν καὶ τὰ πέριξ, εἰς Κρήτην, εἰς τὰ χωρία τῶν ἐκ Μεσημβρίας καὶ Κωστὶ τῆς ΒΑ Θράκης προσφύγων καὶ εἰς Κύπρον, συνεκομίσθη δὲ ὕλη περιλαμβάνουσα 653 ἔσματα, 894 δίστιχα, 461 παροιμίας, 114 ἐπῳδάς, 86 παραδόσεις καὶ ἄλλο λαογραφικὸν ὕλικόν.

Ἐκ παραλλήλου ἐγένετο ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ ταξινομήσεις τῆς ὕλης καὶ καταρτισμὸς βιβλιογραφικῶν καὶ ἄλλων συστηματικῶν καταλόγων. Ἐταξινομήθησαν δὲ περαιτέρω δημοτικὰ ἔσματα, καὶ ἀκατάτακτοι παροιμίαι, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 41.645, κατετάχθη ἡ ὕλη τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων, τοῦ δικαίου, τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἀστρολογίας, κατηρτίσθη δὲ καὶ σύστημα κατατάξεως τῶν λαϊκῶν παιδιῶν ὡς καὶ ἐρωτηματολόγιον περὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀστρολογίας πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συλλογῆς ὕλης, πρὸς δὲ τούτοις ἐγένετο καὶ συστηματικὴ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα περὶ λαογραφικῶν θεμάτων.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' 127 βιβλίων καὶ φυλλαδίων προερχομένων ἐξ ἀγορᾶς καὶ δωρεῶν.

Ἡ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος συντελεσθεῖσα ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τούτῳ

ἀξιόλογος ἐργασία, περὶ τῆς ὁποίας λεπτομερῶς ἀναφέρει ἐν τῇ ἐτησίᾳ αὐτοῦ ἐκθέσει ὁ Διευθυντῆς κ. Μέγας παρέχει σταθερὰν ἐλπίδα καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς ἐξελίξεως, εἶναι δὲ ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου οἱ συντελεσται τῆς προόδου ταύτης.

Γ'. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, ἰδρυθὲν καὶ συντηρούμενον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ὕλης τοῦ τόμου τοῦ μέλλοντος νὰ περιλάβῃ τὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, τοὺς σχολιαστὰς αὐτοῦ καὶ τὸν Καισάριον, ἀπησχολήθη περὶ τὴν ἀποδελτίωσιν ἔργων τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἧτοι ἐννέα ὀμιλιῶν εἰς τὴν ἐξαήμερον, δεκατριῶν ὀμιλιῶν εἰς ψαλμούς, πέντε λόγων ἐναντίον τοῦ Εὐνομίου.

᾿Ωσαύτως ἀπεδελτιώθησαν ἐκ τῆς Ἰσαυρικῆς περιόδου πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ εἴκοσι δύο συγγράμματα τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Πρὸς τούτοις κατεγράφησαν πάντα τὰ νομικοῦ περιεχομένου χωρία, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν Ἰσαυρικὴν περίοδον ἐκ τῶν Βυζαντινῶν χρονογράφων Θεοφάνους, Ζωναρᾶ, Ἰωήλου καὶ Μανασσῆ.

Ἡ θέσις τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπέναντι ξένων ἐθνῶν καὶ ἡ διασταύρωσις τῶν ἐπιδράσεων καθιστᾷ ἀναπόφευκτον τὴν ἐξέτασιν ξένων θεσμῶν, διὰ τοῦτο δὲ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Δικαίου ἤρχισε τὴν συγκέντρωσιν τοιούτων πληροφοριῶν εἰς ἰδιαιτέρον τμήμα ἀλφαβητικὸν Συγκριτικοῦ Δικαίου, ἐξητάσθησαν δὲ καὶ ἐταξινομήθησαν πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ θεσμοὶ τῆς Παλαιᾶς Ῥωσσίας, ὧν μέγα μέρος ἔχει τὴν προέλευσιν ἐκ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

Παρὰ ταῦτα ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἀρχείου καὶ ὁ μόνος βοηθός του γραφεύς, προέβησαν εἰς συγκρότησιν ἰδίου ἀλφαβητικοῦ τμήματος περιλαμβάνοντος ἀρχαίους καὶ μεσαιωνικοὺς νομικοὺς ὅρους, ἀπαραιτήτους διὰ τὴν περαιτέρω ἐργασίαν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ ἀρχαῖα Λεξικά,

Ἄλλὰ καὶ συνθετικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγκεντρωθείσης ὕλης παρεσκεύασεν ὁ κ. Τορναρίτης, ὥστε νὰ εἶναι ἐτοίμη αὕτη πρὸς προσεχῆ δημοσίευσιν. Ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου εἶναι προφανῆς ἡ σημασία καὶ τοῦ Ἀρχείου τούτου δι' αὐτὴν τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἶναι δὲ ἄξιοι ἐπαίνου οἱ ἐργάται αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι παρὰ πᾶσαν δυσκολίαν χωροῦσι φιλοπόνως πρὸς τὸν ἐθνικὸν τοῦτον σκοπὸν.

Δ'. Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον, ἴδρυμα καὶ τοῦτο τῆς Ἀκαδημίας,

εἶχε κατὰ τὸ 1937 τρεῖς ὑπαλλήλους τακτικούς, τῶν ὁποίων εἶς ἐξ ἀποσπάσεως, καὶ ἓνα ἔκτακτον.

Ἐποδελτίωσις ἐγένετο πεζῶν καὶ ἐμμέτρων κειμένων τῆς Τουρκοκρατίας ἀπὸ τε γλωσσικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως, περιλαμβανομένων εἰς εἴκοσι διάφορα συγγράμματα.

Πρὸς τούτοις ἀπεδελτιώθη περαιτέρω ὕλη, ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ἱστορίαν ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας.

Οὕτω καὶ τὸ Ἄρχαιον τοῦτο συντελεῖ τὸ καθ' ἑαυτὸ ἀξιεπαίνως εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν σκοτεινῶν σημείων τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, ἡ ὁποία δὲν ἐνδιαφέρει μόνον τοὺς Ἑλληνας.

Τὸ ἔργον τῆς ἀνασκαφῆς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος ἐσημείωσε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος σημαντικώτατον σταθμὸν, ὀφειλόμενον εἰς πεφωτισμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ρυθμίση νομοθετικῶς τὴν τε ἔκτασιν τῆς ἀνασκαπτέας ζώνης καὶ τὰς λεπτομερείας τῶν ἀπαιτουμένων ἀπαλλοτριώσεων, ἐνισχύση δὲ διὰ γενναίας ἐτησίας χορηγίας, ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου παρεχομένης, τὴν δι' ἰδιωτικῶν μόνον πόρων πρότερον πραγματοποιουμένην ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου. Ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος 809 τοῦ 1937 (Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως Α' ἀρ. 325 τῆς 17 Αὐγούστου 1937), τὸν ὁποῖον μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐπεξεργάσθη ἡ Κυβέρνησις, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, καὶ ἠυδόκησε νὰ κυρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τε τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν καὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Κωσταντῖνον Γεωργακόπουλον, οἵτινες διὰ τῆς πράξεως ταύτης διεδήλωσαν τὴν εὐλάβειαν αὐτῶν πρὸς τὸ λίκνον πάσης ἐπιστήμης καὶ διηκόλυναν τὴν ἐκτέλεισιν ἐνὸς ὑψηλοῦ Ἑλληνικοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν τόπον, ὅθεν ἐξεπορεύθη ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον οὐχὶ μόνον τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον καθηγίασεν ἡ θεία μορφή τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημίας, πρὸς τὴν ὁποίαν ὠδήγησεν ἡ ἔνθεος Πλατωνικὴ μανία τοῦ Παναγιώτου Ἀριστόφρονος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἰωάννας, θέλει ἀποτελεῖ ἐφεξῆς ἔθνικὸν σύμβολον τῆς ἀδιασπάστου ἑλληνικῆς ἱστορικῆς συνεχείας καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν πρὸς τὴν συνέχειαν ταύτην συνδεομένων καθηκόντων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο τὰ ἱερά ταῦτα λείψανα τοῦ Πλατωνικοῦ διδασκαλείου θέλουσιν

ἀποβῆ καὶ χαλύβδινος κρίκος πρὸς διεθνῆ ἔνωσιν πάντων τῶν στρατιωτῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας.

Παρὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ ἰδίου Ταμείου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, συντηρουμένου ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐπῆλθεν ἀρωγὸς εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, τῶν ὁποίων τὸ πόρισμα ἀνεκοινώθη, ὡσάκις συνετελέσθησαν αἱ ἐργασίαι, εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς.

Τοιαύτας ἐρεῦνας ἐξετέλεσαν ἐνισχυθέντες ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας :

1. Ὁ κ. Μ. Πετζετάκης περὶ τοῦ λυμφοφίλου ἰοῦ.

2. Ὁ κ. Ι. Καμινόπετρος περὶ τοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν μελισσῶν.

3. Τὸ Ἔργαστήριον Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς δι' ἐρεῦνας περὶ τῆς ἀτομικότητος τῶν παίδων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νικ. Ἐξαρχοπούλου.

4. Εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ καθηγητὴν κ. Γ. Ζώραν ἀνετέθη ἡ σύνταξις Ἱταλικῆς βιβλιογραφίας περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Οἱ ἀπώτερον εὐρισκόμενοι καὶ μετὰ σπουδῆς κρίνοντες τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας παρέρχονται τὸ σπουδαιότατον αὐτῆς ἐπιστημονικὸν μέρος τὸ κατατιθέμενον ἐτησίως εἰς τὰ πολλαπλᾶ δημοσιεύματα τοῦ καθιδρύματος, διὰ τῶν ὁποίων τοῦτο ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῆς διεθνοῦς ἐπιστήμης καὶ παρέχει εἰς ταύτην τὴν Ἑλληνικὴν συμβολήν, ἐσφαλμένως δὲ χαρακτηρίζουσι τὴν Ἑλληνικὴν διανοητικὴν ἐργασίαν διὰ μόνων τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμομένων βραβείων, διὰ τῶν ὁποίων αὕτη δὲν ἐξοφλεῖ τὸ ἴδιον αὐτῆς ἐπιστημονικὸν καὶ ἄλλο ἔργον, ἀλλ' ἐπιδιώκει τὴν κίνησιν εὐρυτέρου κύκλου πρὸς θέματα ἐθνικῆς σημασίας εἴτε θεωρητικοῦ εἴτε ἐφηρμοσμένου ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρος.

Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀκαδημίας, ἧτοι ἡ διὰ πανελληνίου ἀμίλλης προκαλουμένη ἐπιστημονικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ πρόοδος, ἀφετηρίαν ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν εἴτε αὐτῆς τῆς Ἀκαδημίας εἴτε φιλογενῶν ἀθλοθετῶν, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ διείδον ἀσφαλῆστέραν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ βίου κατὰ τε τὴν πρακτικὴν καὶ τὴν διανοητικὴν αὐτοῦ πλευράν.

Κατὰ τὸ σχετικῶς βραχὺ διάστημα τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἡ Ἀκαδημία ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως προκαλέσῃ τὴν ἀμιλλαν καὶ δημιουργήσῃ παρορμήσεις πρὸς ἐργασίαν καὶ πρόοδον, εἶναι δὲ ἀναμφισβητήτως προ-

φανές τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ σταθερὰ καὶ συστηματικὴ προσπάθεια θὰ ἐξάρη ἔτι μᾶλλον τὸν ἐθνικὸν βίον, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἐπίπεδον δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπενεργείας θαυματοποιοῦ τινος δυνάμεως, ἀλλ' εἶναι ἀπότοκον συντεταγμένης καὶ συνηρημένης ἐθνικῆς ἐργασίας, φερούσης βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς πρὸς τὸν ποθητὸν ἀγαθὸν στόχον. Ἡ πορεία αὕτη φαίνεται εἰς τοὺς ἀνυπομόνους βραδεῖα, ἀλλ' εἶναι ταχυτέρα πάσης ἄλλης μὴ βασιζομένης ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Ἴδωμεν νῦν ποίους καρπούς συνεκόμισεν ἡ κατὰ τοὺς προκηρυχθέντας ἀγῶνας ἄμιλλα.

Μετὰ γνώμην τῆς Α' Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμονται :

1. Ἐκ τοῦ βραβείου τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων ἐκ δρχ. 6.500.

α' Βραβεῖον δρχ. 3.500 εἰς τὸν δενδροκόμον τῆς Κοινότητος Κυρακαλῆς Γρεβενῶν κ. Χαραλάμπην Κεμετζετζιάδην, διότι ἐγκατέστησεν ὑπὸ καλλίστους ὄρους πρότυπον μηλεόκηπον ἐξ ὀκτώ στρεμμάτων καὶ ἐκαλλιέργησεν αὐτὸν ἐπιμελέστατα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστημονικῆς δενδροκομίας.

β' Βραβεῖον δρχ. 3.000 εἰς τοὺς προοδευτικοὺς δενδροκόμους ἀδελφοὺς Γ. Δόβα τῆς Κοινότητος Γέρμης τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, διότι ἐπιμελῶς ἐκαλλιέργησεν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς προοδευτικῆς δενδροκομίας τὸν ὑπ' αὐτῶν φυτευθέντα μηλεόκηπον.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 βραβεῖον τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων ἐκ δρχ. 6.500 εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ι. Ν. Σδρίν, κάτοικον Κατελιοῦ τῆς Κοινότητος Χιονάτων Κεφαλληνίας, διότι ἐφύτευσεν ἐπὶ ἐκτάσεως 30 στρεμμάτων κήπον ἐσπεριδοειδῶν ἥτοι ὑπὲρ τὰς χιλίας πορτοκαλέας καὶ ἐκαλλιέργησεν αὐτάς ἐπιμελῶς καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς γεωπονικῆς ἐπιστήμης.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 βραβεῖον τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων ἐκ δρχ. 10.000, προωρισμένον δι' Ἑλληνικὴν μικροβιομηχανίαν παραγωγῆς καλλιτεχνικῶν προϊόντων ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἀπονέμεται εἰς τὸν Νικόλαον Ρόδιον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασίλειον, κατοικοῦς Σκοπέλου, διότι αὐτομαθεῖς ὄντες καὶ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν ἀγγειοπλαστικὴν φιλοτεχνουσι μετὰ θαυμαστῆς καλαισθησίας καὶ συμμετρίας

μεγάλα καὶ μικρὰ ἀγγεῖα κατ' ἀρχαῖα πρότυπα μετὰ μέλανος γανώματος. Τὰ ἀγγειοπλαστικά ταῦτα προϊόντα τοῦ Ροδίου ἔτυχον πλειόνων χρυσῶν μεταλλίων Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν ἐκθέσεων.

4. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25 βραβείου Ἑμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρχ. 8.000, τοῦ προωρισμένου διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς προσφορωτέρας μεθόδου πρὸς ἀνίχνευσιν προβείου γάλακτος ἐντὸς γάλακτος ἀγελάδος, ἀπονέμεται ἔπαινος μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως δρχ. 4.000 εἰς τὴν μελέτην τὴν φέρουσαν τὸ διακριτικὸν ρητὸν «βίβα μῆδὲν πρᾶττειν», διότι ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς μετ' ἐπιμελείας ἐξετάσας τὰς ὑφισταμένας μεθόδους προτείνει τρεῖς ἀσφαλεστέρας ἰδικὰς του, τῶν ὁποίων σπουδαιότερα φαίνεται ἢ διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐπεράτωσε τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ, παρέχεται εἰς αὐτὸν ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυσις πρὸς ἐξακολουθήσιν αὐτῶν καὶ προαγωγὴν τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος. (Ἀνοιχθέντος τοῦ κλειστοῦ φακέλλου εὐρέθη τὸ ὄνομα τοῦ ἐρευνητοῦ κ. Σωκράτους Καλογερέα).

5. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 βραβεῖον Ἑμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρχ. 10.000, τὸ προωρισμένον δι' ἴδρυμα, δῆμον ἢ κοινότητα ἀποτελεσματικῶς δράσασαν πρὸς καταπολέμησιν τῶν τραχωμάτων, ἀπονέμεται εἰς τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον Θήρας, τὸ ὁποῖον ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδιώτου κ. Μιχαὴλ Δανέζη καὶ ἐνισχυθὲν δι' εἰσφορῶν φιλανθρώπων Θηραίων, κατῶρθωσε διὰ συστηματικῆς καὶ ἐπιμόνου προσπαθείας τοῦ ὀφθαλμολόγου κ. Βαρβαρήγου νὰ καταβιβάσῃ τὸ ποσοστὸν τῶν τραχωματικῶν ἀπὸ 45% εἰς 20%, ὅπως ἐπισήμως διεπιστώθη. Πρὸς τούτοις τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον Θήρας ἴδρυσε καὶ δεύτερον ὀφθαλμολογικὸν ἰατρεῖον ἐν τῇ νήσῳ, ἐδημοσίευσε δὲ καὶ πλείονα φυλλάδια μετὰ χρησίμων ὁδηγίων πρὸς πρόληψιν τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου, καθιστάμενον οὕτω παράδειγμα ἀξιολογωτάτης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀξίας παντὸς ἐπαίνου.

6. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 31 βραβεῖον Ἑμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρχ. 5.000 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πυρέθρου κατανέμεται εἰς δύο βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται α' Βραβεῖον ἐκ δραχ. 3.000 εἰς τὸν ἐν Τσοτυλίῳ Κοζάνης συνταξιούχον δασονόμον κ. Κωνσταντῖνον Πασιαλῆν καὶ

β' Βραβεῖον ἐκ δραχ. 2.000 εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Φαρμακοποιὸν κ. Ἑμμ. Ἑμμανουηλίδην διὰ τὴν κατὰ τὰ ἔτη 1936-1937 ἐπιτυχῆ καλλιέργειαν τοῦ φυτοῦ, χρησιμωτάτου διὰ τὴν κατασκευὴν ἐντομοκτόνων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας ὑγείας, εἰσαγομένου δὲ μέχρι σήμερον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

7. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43 βραβείου Ἰ. Ἀλεξ. Μαυρογένους εἰς μνήμην Στεφάνου Μαυρογένους ἐκ δρχ. 34.000 τοῦ προωρισμένου διὰ τὸ ἄριστον ἔργον τῆς τελευταίας ἐξαετίας τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν κ. Νικόλαον Θεοδώρου διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «Ἐπιτομὴ τῆς νεωτέρας φυσικῆς», ἐν τῷ ὁποίῳ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συνάγεται καὶ ἐξετάζεται ἡ σχετικὴ πρὸς τὸ θέμα βιβλιογραφία, ἀλλὰ ἄνευ προσωπικῆς τινος πρωτοτύπου συμβολῆς, ἥτις θὰ ἐπέφερε τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου.

8. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 βραβεῖον Ἰ. Ἀλεξ. Μαυρογένους εἰς μνήμην Στεφ. Μαυρογένους ἐκ δρχ. 34.000, τὸ προωρισμένον διὰ τὴν καλλιτέραν ἐφεύρεσιν τῆς τελευταίας ἐξαετίας, ἀπονέμεται εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρακτικοῦ Λυκείου κ. Στέφανον Χατζηδάκην διὰ δύο ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἐφευρέσεις :

α' Πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐπιστροφῆς τῆς φλογὸς καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης προστασίαν ἀποθήκης βενζίνης εἰς μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως.

β' Πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς ὀπωσθήποτε ἀναφλεγείσης βενζίνης τοῦ ἐξαερωτήρος εἰς μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως ἐντὸς 1-2 λεπτῶν.

Ἄμφότεραι αἱ ἐφευρέσεις αὗται δεικνύουσιν ἐπινοητικότητα οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν καὶ εἶναι εὐχερῶς ἐφαρμόσιμοι, μάλιστα δὲ ἡ δευτέρα τούτων βελτιωμένη θὰ παράσχη σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἰδίως τῶν ἀεροπλάνων.

9. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 46 βραβεῖον τοῦ Ἰ. Υπουργείου τῆς Γεωργίας ἐκ δρχ. 20.000 διὰ τὸ ἄριστον βοηθητικὸν ἀναγνωστικὸν βιβλίον τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου, ἔχον κύριον θέμα τὸ δάσος καὶ σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτό, ἀπονέμεται εἰς τὸ ἔργον τὸ ὑπὸ τὸ ρητὸν «καλότυχα μωρὲ δεντρὰ ποὺ ζᾶτε χίλια χρόνια» τῶν συγγραφέων Κωνσταντίνου Α. Σακελλαρίου καὶ Κωνσταντίνου Ε. Γιαννακοπούλου.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰσάγει τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ δάσους κατὰ τρόπον ἀβίαστον καὶ ἐπαγωγὸν ὑπὸ τύπον διηγήσεων ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐκδρομῶν τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος δεικνύοντος καὶ δασολογικὰς γνώσεις πλουσίας καὶ ἀκριβεῖς καὶ σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαθητῶν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ παιδαγωγικὴν ἐμπειρίαν καὶ κομψότητα περὶ τὴν γλωσσικὴν ἔκφρασιν. Συνιστᾶται δὲ πρὸς τοὺς συγγραφεῖς, ὅπως καταστήσωσι περισσότερον ρέουσιν τὴν διατύπωσιν τῶν εἴκοσι πέντε πρώτων σελίδων, εὐληπτότερα τὰ μικρὰ κεφά-

λαια περί τοῦ ὕδατος, περί τῶν καμινίων τῶν ξυλανθράκων καί περί τοῦ κυνηγίου τῶν λύκων, ἐπανορθώσωσι δέ μικράς τινας δασοτεχνικάς ἐλλείψεις συμφώνως πρὸς τὴν οἰκείαν ἔκθεσιν, ἵνα ἀποβῆ τὸ καλὸν τοῦτο βιβλίον ἐπαγωγότατον καί ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν.

10. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐκ δρχ. 6.000 διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἀγρίων δένδρων ὑπὸ μαθητῶν κατανέμεται εἰς δύο βραβεῖα ἐκ 3.000 δρχ. ἑκάτερον καί ἀπονέμεται :

α' Βραβεῖον 3.000 δρχ. εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Περιθωρίου Ἀρκადίας Παναγιώτην Γαλιῶτον διὰ τὸν ζῆλον, τὸν ὅποιον ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδεικνύει πρὸς διάδοσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀγρίων ὄπωροφόρων καί διότι κατὰ τὸ ἔτος 1936-1937 ἐνεβολίασε περί τὰς 2.000 ἀγραπιδεῶν.

β' Βραβεῖον 3.000 δρχ. εἰς τὸ ἐξατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Χορτιάτη Μακεδονίας, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν ἐνεβολίασε κατὰ τὸ ἔτος 1936-1937 ἐπιτυχῶς χίλια ἑξακόσια τριάκοντα ἄγρια ὄπωροφόρα δένδρα ὑπὸ τὴν ἀόκνον καθοδήγησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου κ. Γεωργίου Βαλαχᾶ.

11. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 52 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐκ δρχ. 10.000 δι' ἀναδάσωσιν ψιλῶν χώρων, ἀπονέμεται εἰς τὸν Δῆμον Λεβαδέων, διότι κατὰ τὴν περίοδον 1936-1937 προέβη εἰς ἐπιτυχῆ ἀναδάσωσιν ψιλοῦ χώρου διακοσίων περίπου στρεμμάτων πέριξ τῆς πόλεως Λεβαδείας διὰ τραχείας πεύκης, κυπαρίσσου, κουκουναριάς κ. ἄ. δασικῶν δένδρων.

12. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 54 βραβεῖον Ἐμμανουὴλ καί Ἀγγελικῆς Τρίμπαλη ἐκ δρχ. 8.800, διὰ δημοδιδάσκαλον συντελέσαντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μελισσοτροφίας, ἀπονέμεται εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον τοῦ χωρίου Ἀϊγιωργίτικα Μαντινείας κ. Δημήτριον Γιαννιάν, διότι ἐντὸς διετίας μετὰ ζήλου ἐργαζόμενος κατῶρθωσε νὰ σχηματίσῃ, ἀρωγῇ καί τοῦ εὐεργέτου τῆς Κοινότητος κ. Συρεγγέλα πρότυπον μαθητικὸν μελισσοκομεῖον μετ' εὐρωπαϊκῶν κυψελῶν, νὰ παρορμήσῃ δὲ καί τοὺς χωρικοὺς πρὸς τελειότεραν μελισσοκομίαν οὐχὶ δὲ μόνον τοῦ χωρίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καί τοῦ εἰς ἀπόστασιν 40 χιλιομέτρων κειμένου χωρίου Κανδήλας. Καθ' ὅλου δὲ εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου καί ἡ εὐρυτέρα γεωργικὴ δρᾶσις τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Δημητρίου Γιαννιά.

13. Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55 βραβεῖου Ἐμμανουὴλ καί Ἀγγελικῆς Τρίμπαλη ἐκ δρχ. 17.600 εἰς δημοδιδάσκαλον συντελέσαντα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς πιστακίας, ἀπονέμεται βραβεῖον 10.000 δρχ. εἰς τὸν

ίερέα καὶ Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Βάμου Κρήτης κ. Γεώργιον Κ. Φραντζεσκάκη, διότι μετὰ ζήλου ἐργάζεται πρὸς διάδοσιν τῆς φιστικιάς καὶ ἐφύτευσε ἐπὶ ἐκτάσεως 5 στρεμμάτων 130 δένδρα, καλλιεργῶν δὲ ταῦτα ἐπιτυχῶς καθίσταται παράδειγμα μιμήσεως εἰς τοὺς συγχωρίους αὐτοῦ.

Μετὰ γνώμην τῆς Β΄ Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας

1. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3 βραβεῖον Τάκη Κανδηλώρου ἐκ δρχ. 15.000 τὸ προωρισμένον εἰς Ἑλληνα τὸ γένος ἐπιστήμονα διαπρέψαντα παρ' ἡμῖν ἢ ἐν τῇ ξένη καὶ συντελέσαντα διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθ' ὅλου εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἱστορίας ἢ τῆς ἀρχαιολογίας ἢ τῆς νομισματικῆς, κατανέμεται εἰς τρία βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται :

α' Βραβεῖον ἐννέα χιλιάδων δρχ. εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου κ. Κωνσταντῖνον Κωνσταντόπουλον διὰ τὸ ὄλον αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν ἔργον ἐν τε τῇ Βυζαντινῇ ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ Βυζαντινῇ ἀρχαιολογίᾳ καὶ νομισματικῇ, ὅπερ διεξαχθὲν μετ' ἀρτίας ἐπιστημονικῆς μεθόδου καὶ πρωτοτύπου ἐρεῦνης παρέσχε σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν διεθνή ἐπιστήμην.

β' Βραβεῖον 3.000 δρχ. εἰς τὸν ἄλλοτε γυμνασιάρχην κ. Δημήτριον Γουδῆν, διότι διὰ τῶν δύο τελευταίων αὐτοῦ συγγραμμάτων περὶ τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ περὶ τῶν Ἑλευσινίων μυστηρίων προσεπάθησε νὰ ἐπεξεργασθῇ κριτικῶς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας τὰς ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων γνωστὰς εἰδήσεις καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν πορίσματα, ὥστε νὰ ἀπαρτισθῇ, ὅσον εἶναι δυνατόν, σαφεστέρα εἰκῶν περὶ τῶν σκοτεινῶν τούτων κεφαλαίων τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ἰδίᾳ κατὰ τὸ φιλολογικὸν αὐτῶν μέρος.

γ' Βραβεῖον (3.000) τριῶν χιλιάδων δραχ. εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Μέρτζιον διὰ δύο σημαντικώτατα αὐτοῦ δημοσιεύματα «περὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Γλυκέων ἢ Γλυκῆδων» ἐκ σ. 186 καὶ «περὶ τοῦ ἐν Βενετίᾳ Ἡπειρωτικοῦ Ἀρχείου» ἐκ σ. 341, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Βενετίας καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος διαφωτίζονται διὰ πλουσιωτάτων ἀνεκδότων εἰδήσεων μετὰ θαυμαστῆς εὐσυνειδησίας καὶ ἐπιμελείας συλλεχθεισῶν ἐκ τοῦ ἐν Βενετίᾳ Ἀρχείου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Κ. Μερτζίου εἶναι ἀξία πάσης ἐξάρσεως, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι συνεχιζομένη μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς

αύτης μεθόδου θέλει προσθέσει καὶ ἄλλας πολλές, ἀγνώστους μέχρι τοῦδε, σελίδας τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 βραβεῖον Τάκη Κανδηλώρου ἐκ δρχ. 15.000, δι' Ἑλληνα τὸ γένος μουσικὸν (συνθέτην μελοδραμάτων βυζαντινῶν ἢ ἑλληνικῶν μελωδιῶν), ὅστις διέπρεψε παρ' ἡμῖν ἢ ἐν τῇ ξένη καὶ συνέτεινε διὰ τῶν ἔργων του καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθ' ὅλου εἰς τὴν πρόοδον τῆς μουσικῆς, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Μάριον Βάρβογλην, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε μουσικὴν αὐτοῦ δράσιν, ἣτις ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ βραβεῖου, διότι καὶ πλείονας ἀξιολόγους συνθέσεις ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ βραβευόμενος καὶ πρωτοτυπίαν πολλήν καὶ ἔμπνευσιν ἐξ Ἑλληνικῶν θεμάτων ἀξίαν προσοχῆς, ἢ ὅποια ὀφείλει νὰ ἐνισχυθῇ πρὸς εὐρύτεραν δημιουργίαν ἐθνικῆς μουσουργίας, ὥστε νὰ καταστῇ μεγαλύτερος ὁ κύκλος τῶν ἤδη δρώντων ἀξιολόγων Ἑλλήνων μουσικῶν συνθετῶν.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 12 βραβεῖον Ἑμμανουήλ Μ'πενάκη ἐκ δρχ. 15.000 διὰ τὴν ἔμπρακτον καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ κατανέμεται εἰς τρία βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται :

α' Βραβεῖον 6.000 δραχ. εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων καὶ δὴ τὸ τμήμα μητέρων, διότι ἀπὸ τοῦ 1911 καὶ ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ ἐργαζόμενον, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ 1934 ἴδρυσεν ἀνά διαφόρους συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν πλείονας σχολὰς ἀγραμμάτων μητέρων. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐδιδάχθησαν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας ἑξακόσιοι πεντήκοντα τρεῖς μαθήτριά, ἐδόθησαν δὲ εἰς αὐτάς δωρεάν γραφικὴ ὕλη καὶ βιβλία.

β' Βραβεῖον 5.000 δραχ. εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Σύνδεσμον, διότι ἀπὸ τοῦ 1927 ἰδρύθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ λειτουργοῦσιν ἀνελλιπῶς ἑπτὰ νυκτερινὰ ἑξατάξια σχολεῖα ἀνηλίκων βιοπαλαιστῶν, εἰς τὰ ὅποια ἐφοίτησαν πάμπολλοι ἄποροι παῖδες καὶ ἐσώθησαν ἀπὸ τῆς ἀγραμματωσύνης.

γ' Βραβεῖον 4.000 δραχ. εἰς τὴν ἐν Βόλῳ διδασκάλισσαν Οὐρανίαν Παρδαλάκη, ἢ ὅποια παρὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ἐν κατηχητικῷ σχολεῖῳ, ἴδρυσεν τὴν σχολὴν ἀναλφαβήτων γυναικῶν Βόλου καὶ ἐργάζεται ἐν αὐτῇ δωρεάν μετ' ἐξαιρετικῆς ἀφοσιώσεως.

4. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 27 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἐκ δρχ. 5.000, προωρισμένον διὰ τὴν καλλιτέραν ἔκδοσιν ἐκλαϊκεύσεως τῶν γεωγραφικῶν γνώσεων καὶ προσφερομένην εἰς τιμὴν προσιτὴν ἀπονέμεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Πρωτῶν», διότι ἐδημοσίευσε «Παγκό-

σμιον γεωγραφικὸν "Ατλαντα» εἰς 6 τεύχη μετὰ κειμένου καὶ ἑκατὸν πινάκων, μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συντεταγμένον καὶ ἐκτετυπωμένον, πωλούμενον δὲ εἰς σχετικῶς μικρὰν τιμὴν, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ἡ ὄσον εἶναι δυνατὸν εὐρυτέρᾳ διάδοσις αὐτοῦ καὶ καταστῶσι λαϊκώτεραι αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις παρὰ λαῶ, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἐγέννησε τὴν γεωγραφίαν, νῦν δὲ δὲν φαίνεται ἔχων ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν πάτριον γεωγραφικὴν ἐπιστήμην.

Θὰ ἦτο ἐθνικὸν εὐτύχημα, ἐὰν ἡ εὐστοχος πρωτοβουλία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἡ ἀξίεπαινος προσπάθεια τῆς Ἐφημερίδος «Πρωΐας» ἤθελον συντελέσει εἰς τὴν μείωσιν τοῦ αἰσθητοῦ τούτου μειονεκτήματος τῆς Ἑλληνικῆς μορφώσεως.

Μετὰ γνώμην τῆς Γ' Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας

1. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 6 βραβεῖον Νικολάου Καρόλου ἐκ δρχ. 12.500 δι' ἄτομα ἢ συντεταγμένας ομάδας ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις ἐν Μακεδονίᾳ ἔσχεν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποιΐας, ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ φιλανθρωπικὸν σωματεῖον «ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος», διότι ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1928 ἰδρύσεως αὐτοῦ διὰ μετριοτάτων πόρων ἀρξάμενον κατάρθωσε διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιόκτητον ὄρφανοτροφεῖον μετὰ περιοχῆς, ἔνθα στεγάζονται, ἐκπαιδεύονται καὶ μορφοῦνται ἐπαγγελματικῶς ἐν πνεύματι ἀπολύτως συμφώνῳ πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις τριάκοντα πέντε ὄρφανὰ τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ πλεῖστον τέκνα προσφύγων.

Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἴδρυμα τῆς Θεσσαλονίκης ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸ ἐν τῇ ὠφελιμωτάτῃ αὐτοῦ πορείᾳ, θὰ εἶναι δὲ εὐτυχῆς ἐὰν ἐν τῇ μελλούσῃ εὐκαιρίᾳ δυνηθῆ νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ ὑπὲρ ἄλλων φιλανθρώπων ἰδρυμάτων, ὧν εὐμοιρεῖ ἡ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα καὶ ἡ ἄλλη Μακεδονικὴ χώρα, ἵνα πληρωθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 βραβεῖον τοῦ ἄλλοτε Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἐκ δρχ. 8.800 διὰ Κοινότητα ἢ Δῆμον, ὅστις ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα τουριστικὰ καὶ ἐξωραϊστικὰ ἔργα ἢ ἤθελε διαφημίσει τὰ τουριστικὰ του πλεονεκτήματα, ἀπονέμεται εἰς τὴν Κοινότητα Γερακίου Λακωνίας, διότι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν διὰ

δωρεών, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ διὰ χρημάτων τοῦ ταμείου τῆς Κοινότητος, ἐξετέλεσε πλεῖστα ἔργα προάγοντα τὴν ὕψιν τῆς κωμολέως καὶ διευκολύνοντα τὸν τουρισμόν, ἥτοι Σχολικὸν Μέγαρον ἀξίας 1.630.000 δρχ., Ἡρῶν τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων ἀξίας 350.000 δρχ., ἀμαξιτὴν ὁδὸν Γερακίου-Ἐλους μήκους 14 χλμ., ὁδὸν Γερακίου-Ζουπαίνης μήκους 12 χλμ., δύο δεξαμενὰς ὕδατος, κρήνην καὶ πλυντήριο, ἐπισκευὴν τῶν ἐντὸς τῆς κοινότητος ὁδῶν, ἅπαντα προσωπικῶς ἐργαζομένων τῶν κατοίκων καὶ διὰ δαπάνης πλειόνων ἑκατοντάδων χιλιάδων, ὀφειλομένων εἰς τὴν ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν τῶν Γερακιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουσι πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας τοῦ ἱστορικωτάτου τόπου τῆς γεννήσεώς των.

Ἀμείβουσα ἢ Ἀκαδημία τὴν κοινότητα τοῦ Γερακίου προβάλλει ταύτην ὡς παράδειγμα καὶ εἰς ἄλλους τόπους τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι θὰ ἠδύνατο τὰ αὐτὰ νὰ πράξωσι, νὰ βοηθήσωσι δὲ οὕτω διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν συμβολῆς τοῦ συνόλου τὴν πρόοδον καὶ νὰ ὠφελήσωσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπόστασιν. Ἡ συνολικὴ ἐθνικὴ προσπάθεια πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ χώρας τινὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ ἄνευ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν μικροτέρων ομάδων καὶ τῶν καθ' ἕκαστον πολιτῶν.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ὄλον ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1937, ὡς ἐξ ὀνόματος δὲ τοῦ Σώματος ἐκθέτων τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ αἰσθάνομαι τὴν εὐχάριστον ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὴν εἰλικρινῆ μου εὐγνωμοσύνην πρὸς πάντας τοὺς προθυμότετα παρασχόντας τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν φίλους συναδέλφους ἰδίᾳ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Συγκλήτῳ στενωτέρους συνεργάτας καὶ τὸν διακεκριμένον στρατηγὸν Πρόεδρον, μεθ' ὧν διεξηγάγομεν αἰσίως καὶ τελεσφόρως τὸν ἐτήσιον πλοῦν ἔχοντες ὡς στήριγμα καὶ τὴν πρόθυμον φιλοπονίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Εὐλαβῆ εὐγνωμοσύνην αἰσθάνεται ἢ Ἀκαδημία πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐδοκεῖ κατ' ἔτος νὰ λαμπρύνῃ μετὰ τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Ὑψηλοτήτων τὴν σεμνὴν ταύτην πνευματικὴν πανηγυριν καὶ νὰ ἐνισχύῃ διὰ τοῦ φωτεινοῦ τούτου Βασιλικοῦ παραδείγματος σπουδαιοτάτην ἐθνικὴν προσπάθειαν.

Βαθέως εὐγνώμων εἶναι ἢ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τοὺς κκ. Ὑπουργούς, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας των διαπιστοῦσι τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ὑπατον τοῦτο πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς χώρας διὰ τὴν

μέλλουσαν σταδιοδρομίαν τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους πᾶς Ἕλληγ, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου, πρέπει νὰ ἔχη, ἵνα ἡ πατρίς ἐξαρθῇ εἰς θέσιν ἀνταξίαν τῆς μεγαλυτέρας ἱστορίας τοῦ κόσμου καὶ ἀποβῇ ὑπὸ πεφωτισμένην ἡγεσίαν σεβαστὴ εἰς πάντας!